

obducere og strax indsende Beretning derom til Ministeriet.

Er Sygdommen derimod allerede mere udbredt, saa at man ikke har grundet Haab om ved Nedslagning at standse den, da bekendtgjør Ministeriet, naar denne Nedslagning ikke mere maa finde Sted.

§ 9.

Forinden Nedslagningen finder Sted, foranstalter Politivirigheden Dvæget taxeret af 3 dertil af Samme udvalgte Mand, og Værdien ansættes til den, det vilde have, hvis det ikke var sygt. Det nedslagne lungesyge Dvæg erstattes med to Trediedele af den ansatte Værdi; det Dvæg, ved hvis Abning der ikke findes Spor af Sygdommen, med fuld Værdi. Værdien af de Dele af det dræbte Dyr, som maae benyttes, bestemmes af Taxationsmændene og fradrages Erstatningssummen. Denne udredes halvt af Statskassen og halvt af vedkommende Kjøbstads- eller Amtscommune.

§ 10.

Virigheden er pligtig til i den paa Egnen meest udbredte offentlige Tidende og paa anden passende Maade at bekendtgjøre, paa hvilke Steder og Egne Sygdommen er udbrudt, og paa disse maa ikke holdes Dvægsmarked, saalænge Sygdommen varer.

§ 11.

Naar Dvægpesten kun er lidet udbredt, kan Ministeriet lade nedslaae enkelte eller flere Besætninger eller Dele af samme, naar man derved kan have Haab om at forhindre Sygdommens videre Udbredelse.

Forinden Nedslagningen finder Sted, taxeres Dvæget, og Erstatning gives Cieren, saaledes som i § 9 er fastsat.

Bestemmelserne i § 10 angaaende den ondartede Lungesyge komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til Dvægpesten. Anordn. af 30te Novbr. 1778 ophæves herved.

§ 12.

Den, som overtræder noget af de i foregaaende Paragrapher eller i Henhold til dem givne Raabud, straffes med Mulkt fra 2 til 50 Rd., som i Gjentagelsestilfælde fordobles,

ligesom han desforuden, under de sædvanlige Betingelser, vil have at udrede Erstatning til den, der ved hans Forhold er bleven skadelidende.

§ 13.

Ved Snive og Springorm (hvortil den saakaldte Steentrop ogsaa skal henføres) blive Bestemmelserne i Fvdn. af 28de Novbr. 1806 fremdeles at iagttage, dog med følgende Endringer:

Naar en Hestebesætning, paa Grund af, at der i samme har været en snivet eller springormet Hest, sættes under det Offentliges Tilsyn, da bør Affondringen være 6 Uger fra den Dag, da det sidste Sygdomstilfælde forekom. Besætningen synes i denne Tid regelmæssigen hver 3de Dag, og efter denne Tid hver Maaned, indtil et halvt Aar er forløbet fra den Tid, den snivede eller springormede Hest blev affondret eller dræbt.

Stær Affondringen kun paa Grund af Mistanke om Snivens Tilstedeværelse hos enkelte Heste, har Cieren fri Brug af de ikke mistænkte Heste, men under en autoriseret Dyrlægges Tilsyn og uden at turde sælge noget af Dyrene, indtil enten Mistanken er hævet, eller det viser sig, at virkelig Snive er tilstede, hvor da Affondring indtræder.

Desuden skal det være tilladt, frit at afbenytte en Hestebesætning, selv om der i samme har været en snivet eller springormet Hest, i de 6 Uger, hvori Affondring finder Sted, naar Cieren i det Mindste hver 3die Dag lader sine Heste syne og for Politiet fremlægger Attest herfor, samt iøvrigt nøagtigt overholder alle Politiets Anordninger med Hensyn til Sygdommen.

Enhver Hest, der bliver dræbt paa Grund af Snive eller Springorm, skal, forinden dette skeer, taxeres paa den i § 9 anførte Maade. Naar Abningen bekræfter en af disse Sygdommes Tilstedeværelse, betales i Skadeserstatning $\frac{1}{3}$ af Taxationssummen. Skalde det derimod vise sig, at de sygelige Tilfælde, der gjorde Hesten mistænkelig, hidrøre fra en anden Sygdom, da betales $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen. Disse Erstatninger, hvorfra altid bør drages de dræbte Dyrs Værdi, udredes paa samme Maade, som i § 9 er bestemt.